

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej, v právnej veci žalobcov: **1) Ing. T. P., 2) J. P., obaja zastúpení advokátom JUDr. J. P.**, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Prešove, zastúpený advokátom JUDr. M. P.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2007-618/1963-3/SP-Ka zo dňa 30. mája 2007, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1 S 46/2007-33 zo dňa 29. apríla 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1 S 46/2007-33 zo dňa 29. apríla 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali zrušenia rozhodnutia č. 2007-618/1963-3/SP-Ka zo dňa 30. mája 2007, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcov a potvrdil rozhodnutie obce č. H 2676/2006-Ja/15 zo dňa 15. decembra 2006. Týmto rozhodnutím obec ako stavebný úrad v prvom stupni podľa § 88a ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon) nariadil žalobcom odstránenie stavby „Prístavba zádveria k bytu v spoločnom schodiskovom priestore“ na prízemí bytu č. X., postavenej žalobcami bez stavebného povolenia na pozemku parc. č. X. k.ú. L..

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobné námietky nie sú dôvodné, pretože žalobcovia nepreukázali, že nepovolená stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami, a preto správne orgány rozhodli v súlade so zákonom, keď stavbu postavenú bez povolenia nariadili odstrániť.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobcovia. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, zrušil rozhodnutie žalovaného a vec vrátil na ďalšie konanie. Uviedli, že sa so závermi krajského súdu nestotožňujú, pretože rozpor stavby s verejným záujmom v konaní nebol preukázaný. Podľa názoru žalobcov stavebný úrad v dodatočnom povolení stavby má možnosť povoliť vykonané stavebné práce a určiť stavebné podmienky pre dokončenie stavby alebo nariadiť úpravy už realizovanej stavby. Preto im v konaní o dodatočnom povolení stavby mala byť poskytnutá možnosť upraviť stenu zádveria na požadovanú vzdialenosť, vytvoriť tak novú únikovú cestu, prípadne úpravou zábradlia vyriešiť dodržanie šírky únikovej cesty na 82,5cm. Poukázali na to, že už vo februári 2007 zaslali stavebnému úradu ohlásenie drobnej stavby, ktorým ohlasovali rozsah úpravy – rozšírenie čiastočnej chránenej únikovej cesty zo 700mm na 825mm, ale starosta obce ich upozornil, že úpravu môžu uskutočniť až po skončení odvolacieho konania. Preto nie je pravdivý záver krajského súdu, že nepreukázali vôľu a iniciatívu ani v odvolacom konaní splniť požiadavku dotknutého orgánu ohľadom únikovej cesty. Žalobcovia v odvolaní vytýkali krajskému súdu i stavebným úradom oboch stupňov formálny prístup k posudzovaniu rozporu ich stavby s verejným záujmom, pretože stavby zádveria obdobným spôsobom bez dodržania šírky únikovej cesty realizovali aj ďalší vlastníci bytov, ale stavebný úrad o odstránení týchto stavieb nerozhodol. Nejednotný postup stavebného úradu voči stavebníkom žalobcovia pociťujú ako diskrimináciu ich osoby ako stavebníkov. Z uvedených dôvodov krajský súd nesprávne vec právne posúdil, preto je daný dôvod na rozhodnutiu podľa § 220 O.s.p.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K odvolacím námietkam uviedol, že z dokladov, ktoré žalobcovia predložili v konaní bol zistený rozpor stavby s verejnými záujmami vyjadrenými v osobitných predpisoch a toto skutkové zistenie neopierajú ani samotní žalobcovia. Nariadenie úprav už realizovanej stavby prichádza do úvahy iba u takej stavby, ktorej vlastník uniesol dôkazné bremeno a stavebnému úradu preukázal jej súlad s verejným záujmom. Až vtedy stavebný úrad vydá rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby, v ktorom určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi jej úpravy. Ak sa teda žalobcovia domnievali, že zmenou zábradlia by sa dosiahol súlad stavby s vyhláškou ministerstva vnútra SR č. 94/2004 Z.z., ktorou sa ustanovujú technické požiadavky na protipožiarnu bezpečnosť pri výstavbe a pri užívaní stavieb, mali takúto úpravu vykonať a následne žiadať o vydanie dodatočného stavebného povolenia. Žalovaný poukázal tiež na to, že i keď hlavným dôvodom rozporu stavby

s verejnými záujmami bolo nesplnenie požiadaviek požiarnej ochrany, ďalšími dôvodmi vydania rozhodnutia o odstránení stavby bolo to, že stavba nebola realizovaná v súlade s projektovou dokumentáciou a jej vlastníci nepreukázali oprávnenia stavebníka zriadiť stavbu spôsobom uvedeným v ustanovení § 139 ods. 1 stavebného zákona. Napokon konštatoval, že stavebný úrad vydal rozhodnutie o odstránení takmer identickej stavby iného vlastníka v bytovom dome žalobcov, preto ich odvolacia námietka o diskriminačnom a nejednotnom postupe správnych orgánov nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nie je možné vyhovieť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12.02.2009 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmavacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcov a potvrdil rozhodnutie obce č. H 2676/ 2006-Ja/135 zo dňa 15. decembra 2006, ktorým podľa § 88a ods. 2 stavebného zákona nariadil odstránenie stavby „Pristavba zádveria k bytu v spoločnom schodiskovom priestore“ na prízemí bytu č. X., postavený bez stavebného povolenia na pozemku parc. č. X. k.ú. E.. Krajský súd v napadnutom rozsudku, ktorým žalobu zamietol sa s dôvodmi žaloby náležite vysporiadal a stotožnil sa so závermi správnych orgánov, že žalobcovia v konaní o dodatočnom povolení stavby podľa § 88a stavebného zákona nepreukázali, že stavba postavená bez stavebného povolenia nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom.

Z ustanovenia § 88a ods. 1 stavebného zákona vyplýva, že v konaní o dodatočnom povolení stavby vlastníka stavby na výzvu stavebného úradu predkladá doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak sa na podklade predložených dokladov preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby (§ 88a ods. 2 stavebného zákona).

Vzhľadom na uvedenú zákonnú úpravu odvolací súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že k vydaniu dodatočného stavebného povolenia môže stavebný úrad pristúpiť až po tom, keď vlastníka stavby preukázal, že stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami. Nie je preto dôvodná odvolacia námietka žalobcov, že krajský súd tento rozpor hodnotil iba formálne lebo nevzal do úvahy možnosť stavebného

úradu v dodatočnom stavebnom povolení stanoviť podmienky, ktorými by sa dosiahol súlad stavby s požiadavkami požiarnej ochrany, keďže zákon taký postup nepripúšťa.

Ďalšia odvolacia námietka o nejednotnom postupe stavebného úradu vo vzťahu k ďalším vlastníkom nepovolených stavieb je pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalobou napadnutého rozhodnutia správneho orgánu irelevantná.

Žalobcovia v odvolaní neuviedli žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok iný výsledok konania. Odvolací súd nezistil porušenie zákona v konaní stavebných úradov, ktoré z náležite zisteného skutkového stavu vyvodili správny právny záver. Z týchto dôvodov napadnutý rozsudok krajského súdu odvolací súd ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dôvodmi žaloby (§ 249 ods. 2 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd so zreteľom na výsledok odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 2250k ods. 1 O.s.p. keďže žalobcovia nemali v odvolacom konaní úspech.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 12. februára 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r .
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová